

Sygn. akt VIII *Pa 29/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.)
Sędziowie:	SSO Grażyna Łazowska SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015r. w Gliwicach

sprawy z powództwa M. T. (T.), I. Z. (Z.), A. K. (1)

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości (...) Spółce Akcyjnej w upadłości likwidacyjnej w W.

o odszkodowanie

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 września 2014 r. **sygn. akt** VI P 550/13

oraz zażalenia powódek

na postanowienie zawarte w punkcie 5 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 września 2014 r. **sygn. akt** VI P 550/13

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz każdej z powódek po 90zł (dziewięćdziesiąt złotych) plus 20,70zł (dwadzieścia złotych 70/100) podatku VAT tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym;
3. z zażalenia strony powodowej zmienia w całości postanowienie zawarte w punkcie 5 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz każdej z powódek po 90zł (dziewięćdziesiąt złotych) plus 20,70zł (dwadzieścia złotych 70/100) podatku VAT tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
4. w pozostałym zakresie oddala zażalenie;

5. nakazuje pobrać od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego T. D. z Kancelarii (...) w G. kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) plus 41,40 zł (czterdzieści jeden złotych 40/100) podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.) (-) SSO Grażyna Łazowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 23.04.2015 r. w sprawie VIII Pa 29/15

w zakresie znaczników czasowych 00:24:56 - 00:39:26

	X								
	(...)	VIII Pa 29 15 51							
	(...)								
	(...)								
	(...)								
	(...)	X.mp4							

* * * * * początek tekstu

Przewodniczący 00:00:00.000]

Uzasadnienie wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie VIII Pa 29/15.

Wyrokiem z dnia 3 września 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego Syndyka Masy Upadłości (...) Spółka Akcyjna w upadłości likwidacyjnej w W., odszkodowanie na rzecz powódki M. T.

w kwocie 5 tysięcy 100 złotych z ustawowymi odsetkami od 23 maja 2014 roku, na rzecz powódki I. Z. 5 tysięcy 100 złotych z odsetkami od dnia 23 maja 2014 roku

i na rzecz powódki A. K. (2) 8 tysięcy 100 złotych z odsetkami od 23 maja 2014 roku. Zasądzone zostały też od strony pozwanej na rzecz każdej z powódek, koszty zastępstwa procesowego w kwocie po 90 złotych.

Apelację od tego wyroku wniosła strona pozwana.

Strona powodowa złożyła zażalenie od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 5 wyroku.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie stanu faktycznego, przeprowadził niezbędne postępowanie dowodowe, a następnie

w prawidłowy sposób zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, dokonał oceny zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. Dokonana przez ten Sąd ocena dowodów nie narusza reguł

z artykułu 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego.

W konsekwencji Sąd Okręgowy oceniając, jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, dokonane przez Sąd I instancji, uznał je za własne, co oznacza,

iż zbędne jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego, a to zgodnie ze stanowiskiem zaprezentowanym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 1998 roku sygnatura I PKN 339/98. W ocenie Sądu II instancji podniesione w apelacji strony pozwanej zarzuty, nie zasługują na uwzględnienie. Sąd I instancji prawidłowo uznał, że rozwiązanie z powódkami umów o pracę nastąpiło z naruszeniem przepisów, albowiem strona pozwana nie wykazała, iż powódki dopuściły się w sposób zawiniony, lub na skutek rażącego niedbalstwa ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, o czym stanowi artykuł 52 paragraf 1 punkt 1 kodeksu pracy. Przede wszystkim należy podkreślić, że samo ujawnienie niedoboru, w mieniu powierzonym pracownikowi, nie uzasadnia rozwiązania umowy o pracę

bez wypowiedzenia z winy pracownika w trybie artykułu 52 paragraf 1 punkt 1 kodeksu pracy. Na pracodawcy ciąży, bowiem obowiązek wykazania, że niedobór powstał

w związku z ciężkim naruszeniem przez pracownika jego podstawowych obowiązków,

i że doszło do tego na skutek zawinienia przez tego pracownika, bądź na skutek rażącego niedbalstwa. Strona pozwana, jak słusznie stwierdził Sąd I instancji, nie wykazała tego. Wskazanie przyczyny rozwiązania umowy o pracę obciąża pod względem dowodowym pracodawcę, o czym stanowi artykuł 6 kodeksu cywilnego. Słusznie stwierdził Sąd

I instancji, że pozwany nie wykazał, aby powódki rzeczywiście dopuściły się,

w zarzucanych im w pismach rozwiązujących umowy o pracę czynów, i że doszło do tego na skutek winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa. Prawidłowe jest też stanowisko Sądu

I instancji, że wskazane przyczyny rozwiązania umów o pracę bez wypowiedzenia, podane powódką w pismach rozwiązujących umowę o pracę, w pisemnych oświadczeniach pracodawcy, zostały sformułowane zbyt ogólnie, albowiem nie wskazują one konkretnych okoliczności, czy zdarzeń, z którymi można by wiązać określone zachowanie powódek,

co stanowi też naruszenie artykułu 30 paragraf 4 kodeksu pracy.

Reasumując w ocenie Sądu II instancji należy jednoznacznie stwierdzić, że rozwiązanie

z powódkami umów o pracę bez wypowiedzenia nastąpiło z naruszeniem artykułu

52 paragraf 1 punkt 1 kodeksu pracy i Sąd Rejonowy słusznie w oparciu o przepis artykułu 56 paragraf 1 kodeksu pracy i artykułu 58 kodeksu pracy, zasądził na ich rzecz odszkodowanie. Prawidłowo też na mocy artykułu 481 w związku z artykułem

300 orzeczono o ustawowych odsetkach od zasądzonych odszkodowań.

Mając, zatem powyższe na uwadze Sąd II instancji na mocy artykułu 385 kodeksu postępowania cywilnego oddalił apelację strony pozwanej, jako pozbawioną podstaw.

W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł o zasądzeniu od strony pozwanej na rzecz strony powodowej, kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie wywołane wniesioną apelacją, w oparciu o przepis artykułu 98 kodeksu cywilnego oraz paragrafu

11 ustęp 1 punkt 1 i paragrafu 12 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku, w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dziennik Ustaw tekst jednolity z 2013 roku pozycja 490. Z uwagi na nakład pracy pełnomocnika przyst ..., przyznano stawkę minimalną

w wysokości 150 procent, zgodnie z wnioskiem pełnomocnika. W związku z treścią paragrafu 2 ustęp 3 powołanego rozporządzenia podwyższono opłatę o stawkę podatku VAT.

Wskazać tutaj należy, że w niniejszym postępowaniu połączono na mocy artykułu 219 kpc do wspólnego rozpoznania 3 odrębne sprawy. Połączenie spraw do jed,

do jednoczesnego rozpoznania w oparciu o przepis artykułu 219 kodeksu postępowania cywilnego, ma jedynie techniczny charakter i nie oznacza powstania jednej nowej sprawy. A zatem każda z połączonych spraw zachowuje samodzielność, wymagającą odrębnego rozstrzygnięcia. W prawdzie Sąd wydaje jeden wyrok, ale zawierający rozstrzygnięcie,

co do każdej z tak połączonych spraw, a zamieszczone rozstrzygnięcie w jednym wyroku nie niweczy samodzielności połączonych spraw. W konsekwencji zasądzenie zwrotu kosztów procesu na rzecz strony powodowej musi nastąpić oddzielnie dla każdej z tak połączonych spraw. Zażalenie strony powodowej zasługuje w ocenie Sądu II instancji jedynie na częściowe uwzględnienie. Powódki domagały się w rozpoznawanej sprawie zapłaty odszkodowań za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę

bez wypowiedzenia. Zgodnie z paragrafem 11 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku, w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dziennik Ustaw tekst jednolity z 2013 roku pozycja 490, stawka minimalna za prowadzenie takiej sprawy wynosi 60 złotych. Takie stanowisko zostało zaprezentowane przez Sąd Najwyższy w Uchwale z 24 lutego 2011 roku sygnatura I PZP 6/10 i Sąd Okręgowy rozpoznający niniejszą sprawę podziela również

to stanowisko. Tak, więc orzeczenie Sądu I instancji o kosztach zastępstwa procesowego jest, zatem prawidłowe w zakresie zastosowania paragrafu 11 ustęp 1 punkt 1 powołanego rozporządzenia, do ustalenia należnych stronie powodowej kosztów zastępstwa procesowego i w tej części zażalenie zostało oddalone na mocy artykułu 385 kodeksu postępowania cywilnego, w związku z artykułem 397 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego. Sąd I instancji ustalając opłatę za czynności radcy prawnego reprezentującego powódki z urzędu, nie uwzględnił jednak treści paragrafu 2 ustęp 3 powołanego rozporządzenia. Zgodnie z treścią tego przepisu w sprawach, w których strona korzysta

z pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, opłaty,

o których mowa w ustępie 1 Sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług, przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach. W postanowieniu z dnia 22 kwietnia

2010 roku sygnatura II Cz 25/10, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zasądzenie kosztów postępowania od strony przegrywającej na rzecz strony wygrywającej spór wymaga także ich podwyższenia o stawkę należnego podatku od towarów i usług, jeżeli strona wygrywająca była reprezentowana przez pełnomocnika procesowego z urzędu.

W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazane zostało, że przepis paragrafu 2 ustęp

3 powołanego rozporządzenia przewiduje obowiązek Sądu podwyższania opłat, o których mowa w paragrafie 2 ustęp 1 rozporządzenia, o stawkę podatku od towarów i usług

w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu. Przewidziany przepisem paragrafu 2 ustęp 3 rozporządzenia, obowiązek Sądu nie został ograniczony wyłącznie do sytuacji przyznania przez Sąd określonej kwoty adwokatowi z urzędu tytułem wynagrodzenia należnego od Skarbu Państwa. Przeciwnie wymieniony przepis Sąd Najwyższy stwierdził, określił

ten obowiązek podwyższania opłaty o stawkę podatku we wszystkich sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, a więc niezależnie od tego, czy strona taka proces przegrała i wówczas koszty pomocy prawnej z urzędu ponosi Skarb Państwa, czy też go wygrała i z mocy artykułu 98 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego koszty pomocy prawnej takiego pełnomocnika procesowego musi ponieść strona przeciwna, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu. W związku z powyższym na mocy artykułu 386 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego

w związku z artykułem 397 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego zmieniono zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie 5 wyroku Sądu Rejonowego poprzez podwyższenie zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego o stawkę podatku VAT.

W punkcie 5 wyroku Sąd Okręgowy przyznał od Skarbu Państwa, pełnomocnikowi powódek ustanowionemu z urzędu, kwotę 180 złotych plus podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

W związku z tym, że zażalenie strony powodowej zostało uwzględnione jedynie

w niewielkim zakresie, stosownie do treści artykułu 100 kodeksu postępowania cywilnego, brak było podstaw do obciążenia strony pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym na rzecz strony powodowej. Orzeczono na mocy paragrafu 15 oraz paragrafu 11 ustęp 1 punkt 1 i paragrafu 12 ustęp 2 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku,

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dziennik Ustaw tekst jednolity z 2013 roku pozycja 490, w związku z treścią paragrafu 2 ustęp 3 powołanego rozporządzenia, podwyższono opłatę o stawkę podatku VAT.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyizacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 11 maja 2015 r.